

วีร..วาที

บ่อยครั้งเราจะได้ยินว่า ทำไมเด็กที่ผ่านการอบรมธรรมะแล้ว จึงกลับไปมีพฤติกรรมที่ไม่ดีเหมือนเดิม อบรมธรรมะ แล้วไม่เห็นดีขึ้นเลย ? นี่ก็คือคำถามของคณะครูอาจารย์และผู้ปกครองของนักเรียนที่ส่งนักเรียนเข้าอบรม อาจเป็นเพราะท่านเหล่านั้นคาดหวังกับเด็กที่เข้ารับการอบรมมากเกินไปจากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ผ่านการอบรมครั้งแรกจะมีทัศนคติที่ดีต่อพระพุทธศาสนา มีความเชื่อทางพระพุทธศาสนา และมีการปฏิบัติธรรมในชีวิตประจำวันมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้ารับการอบรม นี่เป็นส่วนหนึ่งของประโยชน์ที่ได้จากการจัดโครงการอบรมธรรมะ แต่เมื่อเวลาผ่านไปสักระยะหนึ่ง เด็กอาจจะลืมสิ่งที่เคยปฏิบัติมาในการอบรม เพราะในสถาบันการศึกษาหรือสถาบันครอบครัว ไม่มีสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมเหมือนอยู่ในวัด และปัญหาทุกปัญหาไม่ได้เกิดขึ้นมาจากสาเหตุเพียงอย่างเดียว หากแต่เกิดจากปัจจัยหลาย ๆ ด้านรวมกัน เช่นปัจจัยด้านสภาพชีวิตสังคมภูมิหลัง ปัจจัยด้านสถานการณ์ เป็นต้น โครงการอบรมศีลธรรมคุณธรรมจริยธรรม เกิดจากความต้องการที่จะตอบปัญหาดังกล่าวข้างต้น โดยมีจุดเน้นการให้นักเรียนได้สะท้อนพฤติกรรมที่เคยทำ ผ่านกระบวนการคิดอย่างมีระบบ และกิจกรรมที่น่าสนใจและเน้นการเรียนรู้แบบมีเด็กเป็นศูนย์กลาง (Child Center) อย่างแท้จริงเปิดโอกาสให้เด็กที่เข้ารับการอบรม กล้าคิด กล้าแสดงออก เกี่ยวกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ทางพระพุทธศาสนามากขึ้น และที่สำคัญคือมีการระดมความคิดเพื่อนำไปใช้ปรับพฤติกรรมของตนหลังจากผ่านการอบรมแล้ว

สุดท้ายนี้อยากจะกล่าวว่า “คงไม่มีประโยชน์อันใด ถ้าหากว่าการศึกษาทำให้คนมีความรู้มากขึ้น แต่มีความดีงามลดน้อยลง เราทั้งหลายจึงควรเร่งสร้างสรรค์ความดีงามให้เกิดขึ้นกับตนเอง บุคคลใกล้ชิด และเพื่อนมนุษย์โดยพร้อมเพรียงกัน เพื่อให้สังคมไทยของเราเป็นสังคมที่น่าอยู่ตลอดไป”

“ดาวดวงเดียวไม่อาจทำให้ท้องฟ้าในยามค่ำคืนสวยงามได้

ดอกไม้ดอกเดียวไม่อาจทำให้แจ่มใสสวยงามได้

พระหรือใครคนเดียวก็ไม่สามารถทำให้เยาวชนเป็นคนดีมีสุขได้

เราทุกท่านต้องช่วยกันสร้างสรรค์สังคมไทย

เพราะธรรมะของพระพุทธศาสนามีเพียงพอสำหรับทุกคนในโลกแห่งสันติสุข”

พระมหาวิมล วีรญาโณ

เลขานุการเจ้าคณะเขตยานนาวา – สาทร

เลขานุการคณะทำงาน

สถาบันส่งเสริมและเผยแพร่งานพระศาสนาแห่งประเทศไทย

กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม